VARSÁNYI HÍRLAP

A helyi Polgármesteri Hivatal időszakos lapja

IX. évfolyam 1. Szám 2010.tavasz

Tavasz. Mondhatjuk, hogy végre. A hideg, meglepetésekkel teli tél után kibújhatunk a barlangunkból az éledő természetbe. Szeretem ezt az évszakot is. Könnyed, erővel teljes. A szívünk tágra nyílik, ahogy a kikelet napja felovasztja téli álmunkból, és olyan csodát kapunk, amelyre érdemes figyelni, bánhatja az, aki lemarad róla.

Kalandos évünk kezdődött. Van miről beszélni a faluban. Most érthetjük meg igazán Lukács evangélista szavait, miszerint a szív bőségéből szól a száj. Természetesen mindenkinek lehet és kell is, hogy legyen véleménye, legyen az pro és kontra. Bár minden témában lenne! Nagyon nehezen tudom megfogalmazni, hogy mit is érzek, mert értetlenül állok az előtt a falu előtt, amelyet szeretek minden örömével és bánatával. Ahogy a község lakóit is, még ha nem is értek egyet velük. Az érzéseimet egy vers mondja el. Akinek füle van, hallja meg! És élvezzük a tavaszt!

Garai Gábor: Bizalom

Ha százszor is becsapnak
és ezerszer csalódom abban, kinek szívemet,
mint álmából a rózsát, kitakartam,
s ha épp az árul el, kit életemmel fedeztem én,
s ha nálaidon fiam tagad meg,
s ha nem harmatoz ezüstért,
de egy rongy garasért adnak el engem barátaim,
s ha megcsal a reménység,
s ha kudarcaim térdre kényszerítenek
és elátkozom már, hogy megszülettem,
s ha csalt a hosszúr hízlalja a háló hiveimben,
s ha rágalom kerít be, -
akkor se mondom, hogy nem érdemes!

Akkor se mondom,
hogy nem érdemes hinni az emberben,
akkor se mondom,
hogy megélek magam is, néptelen magányban,
mert irgalmatlan az élet.

De csöndes szóval elrínódva mondom:
bizalmam sarkig kitárt kapu,
nem verhet rá lakatot a gyanú;
ki-bejár rajta bátki szabadon.

Egy besurrant csaló tiszteletére
nem állítok őrséget tíz igaznak!
Kit tegnap itt gyöngeség bemocskolt,
megtisztálkodva ma betérhet újból;
ki kétélű késsel jött ide ma,
köszönthet holnap tiszta öleléssel!

Nem, nem a langy irgalmat hirdetem.
Nem hirdetek bocsánatot a rossznak,
kegyelmet a hazugnak, nem tudok
mentséget a könnyes képmutatásra,
s az önzőnek szeretvégest gyűlölöm,
akár a nyers ölelés orvtámadását.

De hirdetem, hogy bűneink mulandók!
Mint a mammut és az őskyk, a múltba
podolá gyűlölet és a gyanakvás;
dühünk lehűl, csak szerelmünk örök.

S halandó gyarlóságai közötr
csupán maga az ember halhatatlan.
Kérlelhetetlen gyötrelmei ellen
irgalmas vára bizalomból épül;
s az önmagával vívott küzdelemben
csak jósága szolgálhat menedékül.

A magyar kokárda

Az 1848-as szabadságharc apropójából nézzük a kokárda történetét.

Hazánkban a trikolór először Mátyás korában tűnt fel egy pecsétnyomón.

A háromszínű szalagot azonban a XIX. század elején kezdték igazán hordani.

A politikai elit a sorsdöntő pillanatokban nagy gondot fordított arra, hogy a nemzeti, illetve állami szimbólumok mindenkor pontosan tükrözzék a tényleges vagy fiktív államjogi helyzetet. A reformkorban népszerű volt a nemzeti színek használata. Azok hivatalossá tételére az 1832-36. évi országgyűléstől kezdődően törekedtek. A magyar trikolór tömeges feltűnése az 1830-as évekre tehető, amikor az egyre gyakrabban jelent meg a gomba módra szaporodó társadalmi szerveződések, nemzeti kaszinók czskóztárában, vagy éppenséggel az országgyűlési követválasztások alkalmával. Nem véletlen tehát, hogy a pesti március 15-i forradalommal kezdődő tüntetési hullám egyik fő követelése a császári jelképek és színek magyarral való felváltása volt.

A forradalom nyomán született áprilisi törvények kimondták: "1. §. A nemzeti szín és ország czimere ősi jogaiba visszaállittatik. 2. §. Ennél fogva a háromszínű rózsa polgári jelképen újra fölvétetvén egyszersmind megállapittatik: hogy minden középületeknél s köz-mütetekneél minden nyilvános ünnepek alkalmával, és minden magyar hajókon a nemzeti lobogó és ország czimere használtassék." A törvényi felhatalmazás birtokában 1848. április-májusban "tavaszi nagytakarításra" került sor Magyarországon, majd a hamarosan visszacsatolt Erdélyben és a Katonai Határőrvidéken. A császári zászlókat és színeket felváltotta a magyar, s természetesen ezt vette használatba a Batthyány-kormány kiépülő intézményhálózata is. Ekkor már semmi sem állta útját, hogy a katonák s a tisztek vállik tartó része a külsőségekben is jelét adják választásuknak. A katonák között tömegesen terjedt a nemzeti kokárda viselete - a zubbonyon vagy a csákón -, a tiszteknél ugyanez és a piros-fehér-zöld övszalag, majd öv használata.

Az 1848-49. évi szabadságharc bukását követően a Habsburg-hatalom betiltotta a magyar nemzeti szimbólumok használatát, és visszatért az 1848 előtti birodalmi címer használatához. A forradalmi emléknek számító nemzetiszín zászlók, lobogók vagy azok részei birtoklását, használatát üldözték és büntették, a 48-as forradalom levérzéséről a kiegyezésig senki sem hordhatta, mint ahogy a Tanácsköztársaság is inkább a nemzetközi vörös színt részesítette előnyben. A Kádár-korszakban csupán a nem hivatalos ünnepeken viselt kokárdát nézték rossz szemmel, hiszen abban a függetlenség vagy épp a szovjetellenesség jelképét vélték felfedezni.

Viharok dúlnak most is a nemzeti szimbólumok fölött: már nem Petőfiékről vagy Kossuthról, a hazáról vagy éppen az önrendelkezésről szólnak az ünnepi megemlékezéseink, hanem ki-ki sajátos értelmezésében tűzi zászlajára vagy tagadja meg eredeti jelentésüket. Pedig a trikolór, nemzeti jelképeink már önmagukban is üzenetet hordoznak az arra fogékonyak számára. A kokárda, a zászló, a címer és a turul hirdeti, hogy van múltunk és jövőnk itt a Kárpát-medencében, s ebben a közösségben egybekötött minket magyarságunk, történelmünk.

Forrás: doksi.hu

Varsány Község Önkormányzat Képviselő-testületének 5/2010. (II.09.) rendelete az Önkormányzat 2010. évi költségvetéséről

Varsány Község Önkormányzat Képviselő-testülete az Államháztartásról szóló - többször módosított - 1992.évi XXXVIII. törvény 65.§-a alapján - figyelembe véve ezen jogszabály, valamint a Költségvetési szervek tervezésének, gazdálkodásának, beszámolásának rendszeréről szóló 217/1998./XII.30./ számú Kormányrendeletben meghatározottakat - a 2010 évi költségvetéséről az alábbi rendeletet alkotja.

A rendelet hatálya

1.§ A rendelet hatálya kiterjed az önkormányzatra, valamint az önkormányzat költségvetési szerveire.

Az önkormányzat és költségvetési szervei 2010. évi költségvetése

2.§ A Képviselő-testület az önkormányzat - beleértve a költségvetési szerveit - 2010. évi költségvetésének

a./ kiadási főösszegét 222.194 eFt-ban,
b./ bevételi főösszegét 213.219 eFt-ban,
a működési hiányát 8.920 eFt-ban,
a fejlesztési hiányát 55 eFt-ban, állapítja meg

3.§ Az önkormányzat 2010. évi költségvetési bevételeinek forrásonkénti részletezését az 1. sz. melléklet tartalmazza.

Főbb bevételi jogcímcsoportok szerint:

I.	Működési bevételek	90.362 eFt
II.	Támogatások	112.340 eFt
III.	Felhalmozási és tőke jellegű bevételek	1.152 eFt
IV.	Támogatásértékű bevétei	8.065 e Ft
V.	Véglegesen átvett pénzeszközök	1.300 eFt
VI.	Hitelek	8.975 eFt

Az önkormányzat képviselőtestülete a magánszemélyek kommunális adóját felhalmozási feladatokra hagyja jóvá.

4.§ Az önkormányzat működési, fenntartási, kiadási előirányzatait a képviselő-testület a következők szerint határozza meg:

Működési kiadások előirányzata összesen: ***171.221 eFt***

ebből: – személyi jellegű kiadások: 89.100 eFt
– munkaadókat terhelő járulékok: 25.520 eFt
– dologi jellegű kiadások: 56.601 eFt

A működési kiadáson belül a kisebbségi önkormányzat költségvetése *566 eFt.*

A működési hiányt az ÖNHIKI pályázat útján, illetve külön döntéssel szükség szerint hitelből fedezi.

Az önkormányzat működési kiadásait a 2. és 5. sz. melléklet tartalmazza.

5.§ Az önkormányzat felújítási és felhalmozási kiadásai összesen: 5.790 eFt

ebből: – a beruházások előirányzata: 1.200 eFt
– fejlesztési hitel törlesztése: 4.190 eFt
– fejlesztési hitel kamata 400 eFt

A kiadásokat a 4. sz. melléklet tartalmazza.

6.§ Az önkormányzati szociális támogatások előirányzata 46.088 eFt

ebből munkaadókat terhelő járulék: 905 eFt

melyet a 3.sz. melléklet tartalmaz.

Költségvetési létszámkeret

7.§ **A képviselő-testület az önkormányzat létszámkeretét 38 főben állapítja meg, az alábbiak szerint:**

Polgármesteri Hivatal	9 fő	
Gondozási Központ	2 fő	
Hunyadi Mátyás ÁMK	27 fő	ebből
Általános iskola:	16 fő	ebből pedagógus 13 fő
Óvoda	10 fő	ebből pedagógus 5 fő
Klubkönyvtár	1 fő	

8.§ A köztisztviselői illetményalapot 38.650 Ft-ban állapítja meg.

A köztisztviselők illetménykiegészítésének mértékét 2010. január 1-től az alapilletmény 5 %-ában állapítja meg.

9.§ A közalkalmazottak illetményét a 2010. január 1-től hatályos illetménytáblázat szerint állapítja meg.

A költségvetés végrehajtására vonatkozó szabályok

10.§ Az önkormányzat és a költségvetési szervei bevételi és kiadási előirányzatai év közben megváltoztathatóak.

11.§ (1) A képviselő-testület kizárólagos hatáskörébe tartozik a költségvetési rendelet módosítása.
(2) Ha év közben az Országgyűlés, a Kormány, illetve valamely költségvetési fejezet vagy elkülönített állami pénzalap az önkormányzat számára pótelőirányzatot biztosít, arról a polgármester a képviselő-testületet tájékoztatni kötelés negyedévenként. A képviselő-testület legalább félévenként dönt a költségvetési rendeletének pótelőirányzatok szerinti módosításáról.
(3) A képviselő-testület döntése szükséges az intézmények költségvetésében egyszeri jelleggel megtervezett kiadások felhasználásához.

12.§ Az önkormányzat részben önállóan gazdálkodó költségvetési szervei saját hatáskörben előirányzat módosítást nem hajthatnak végre. Az intézményvezetők kötelesek a polgármestert tájékoztatni, ha 5.000 Ft feletti összegre kívánnak kötelezettséget vállalni a rezsikiadáson felül.

13.§ Az önkormányzati gazdálkodás során az év közben létrejött hiány finanszírozási módja a célokhoz kapcsolódó pályázat és a hitelfelvétel.
A folyószámla hitelfelvétellel kapcsolatos keretszerződés megkötésének a jogát a képviselő-testület 1.500 eFt értékhatárig a polgármesterre ruházza át, a jegyző ellenjegyzése mellett. A polgármester a hitelkeret-szerződésről annak aláírását követő következő képviselő-testületi ülésen köteles tájékoztatást adni. Az 1.500 eFt felett hitelügyletekkel kapcsolatos hatáskörök kizárólagosan a képviselő-testületet illetik meg.

14.§ Az átmenetileg szabad pénzeszközt a polgármester pénzintézeti lekötés útján hasznosíthatja.

Záró rendelkezések

15.§ Ez a rendelet a kihirdetés napján lép hatályba, rendelkezéseit azonban 2010. január 1. napjától kell alkalmazni.
A rendelet kihirdetéséről a jegyző gondoskodik. **Varsány, 2010. február 08.**

Kihirdetve: Varsány, 2010. február 9.

Kiss Zoltán polgármester — **Bárány Erzsébet** jegyző

2010-ben sem áll meg az élet Varsányban. Az alábbi rendezvényekre várjuk sok szeretettel Önöket:

- Június 4-5-6. „Tájak, Ízek, Kultúrák"
  Nógrád Megye Falusi Vendéglátóinak Fesztiválja
  Nemzetközi Agroturisztikai Fesztivál
- Július 4. Muzsikáló templomkert
- Augusztus 7. Lepényfesztivál
- Október 3. Szent Mihály Napi Palóc Búcsú

További információ: www.varsány.hu

Forrás: Túrabakancs

Civil szervezetek jelentősége egy település életében

Pintérné Kanyó Judit

A legutóbbi varsányi hírlapban jeleztem, hogy a következő számban írok egy rövid fejezetben a civil szervezetekről. Álljon itt tehát néhány gondolat, bár ez közel sem ad teljes képet és magyarázatot a civil szervezetekről. Arra teszek kísérletet, hogy a varsányiaknak legyen ismeretük az egyesületek kínálta lehetőségekről, értsék meg a szervezetek lényegét, és gondolkodjanak el azon, hogy összefogással jelentősen változtathatunk az életkörülményeinken.

2005-ben Nógrád megyében elsőként kezdeményeztem a szécsényi kistérségben a civil kerekasztal létrejöttét. Az első civil szervezetet, melyben elkezdtem tevékenykedni, (a Falusi Vendéglátók Nógrád Megyei Egyesületét) 1997-ben hoztuk létre. Már akkor felismertük, hogy az elkövetkező években igen komoly szerepe lesz az egyesületeknek, alapítványoknak. Tehát érdemes ezt a munkát komolyan venni, egy cél érdekében összefogni, hogy egyre több területen jöjjenek létre, és működjenek civil szervezetek. Itt jegyzem meg, hogy a szécsényi kistérség 12 települését megvizsgálva Varsányban működik a legtöbb civil szervezet. (10)

Az emberek azt gondolják, hogy a helyi életviszonyok elsődleges alakítói az önkormányzatok. Ez valóban így van, de nagyon fontos egy település életében, hogy milyen értékek a meghatározóak az ott élő emberek számára. Tehát lakosság és önkormányzat tud-e, akar-e együttműködni. A civil szervezetek létrejöttét a fentiekben megfogalmazott gondolatok vezérlik. A jövőben arra számíthatunk, hogy még nagyobb szerep, egyre több feladat jut a civileknek, hiszen az önkormányzatoknak szánt állami források folyamatosan csökkennek. Arra kell tehát törekedni, hogy a Varsányban bejegyzett civil szervezetek működésének a hatékonyságát folyamatosan növeljük, új szervezeteket hozzunk létre, egyre több varsányi lakost bekapcsoljunk a civil munkába. (ezzel akár munkahelyeket is lehet teremteni)

Néhány konkrétum, ami még egyszerűbbé tesz, hogy megértsék a szervezetek működésének lényegét:

A civil szervezetek általában 100%-os támogatást kapnak a különböző pályázatokon, tehát nem szükséges önkormányzati forrást (önerőt) biztosítani.

Érdekeiket érvényesíthetik az oktatás, a sport, a turizmus, a hagyományőrzés, a polgárvédelem, a környezetvédelem területein, de tulajdonképpen mindenütt, ami fontos lehet és fejlődést jelenthet egy település számára.

Indulhatnak olyan pályázatokon, ami egy komoly beruházást eredményezhet, - szintén 100%-os támogatást remélve-. Varsányban erre jó példa a Nógrád Turizmusáért Egyesület által vásárolt és remélhetőleg a közeljövőben felújításra kerülő Kézművesporta a Kossuth út 2. sz. alatt. A jövőben akár falusi vendéglátóhelyeket, helyi termékek boltját is kialakíthatnak és működtethetnek a szervezetek.

Szintén élő példa a Varsány Fejlődéséért Közalapítvány sikeres pályázata, melyből új padok és virágtartók kerülnek kialakításra, valamint buszmegállók és kerítés épül, szebbé esztétikusabbá téve a környezetünket.

Az iskolába, óvodába, könyvtárba, a mindennapi munkához, oktatáshoz szükséges új eszközök, játékok vásárolhatók. Tudvalévő, hogy erre van ma már legkevesebb pénz egy községi önkormányzat költségvetésében.

Az egyesületek plusz forrásokhoz, ún. működési költségekhez juthatnak, amelyből megyei vagy országos hírlapokban, különböző TV csatornákon hírt adhatnak pl. a rendezvényeikről. Ezt tettük településünk vonatkozásában, amikor összefogtak az önkormányzattal a Varsányban működő civil szervezetek, és a Túrabakancs c. kiadványban - mely a Nógrád Megyei Hírlap melléklete - egy kétoldalas cikkben írtak Varsányról. Fontos megjegyezni, hogy ez az újság nem csak a Nógrád megyei lakosok kezébe kerül, hanem az egész országban olvassák, hiszen a március első hétvégéjén Budapesten, a Hungexpo területén megrendezett Utazás kiállításon is terjesztésre került.

Képzéseket is szervezhetnek a civil szervezetek, olyan szakmákban, amelyek valóban hozzájárulhatnak a munkanélküliség csökkentéséhez, hiszen a településen dől el, hogy mire van igény.

A fiatalok által működtetett ifjúsági klub karbantartására, további felújítására, eszközök beszerzésére is sor kerülhet. Ezen túlmenően az ifjúságot érintő rendezvények szervezésére is lehet pályázni. Nagyon fontos, hogy a varsányi fiatalok bekapcsolódjanak a település életének a szervezésébe, alakításába, hiszen a jövőben csak így tudják majd felelősséggel képviselni érdekeiket.

Feltétlenül gondolni kell arra a közeljövőben, hogy a varsányi romákat tömörítő szervezet is létrejöjjön, ami lehetőséget biztosít számukra a különböző pályázatokon való részvételre.

Néhány példával szeretném ezt a törekvést alátámasztani:

- A roma kultúra megismertetése a szűkebb és tágabb környezetünkkel. Sokan nem tudnak arról, hogy Berki János mesemondót országosan elismerik, mesekönyve jelent meg. Érdemes lenne újra kiadni!
- A LEADER pályázatok között szerepel többféle kiírás, amin egyértelműen a roma civil szervezetek indulhatnak. Ezek a pályázatok lehetővé teszik, hogy különböző oktatásokon vegyenek részt, ami minden további fejlődésnek az alapja.
- Lehetősége van egy roma civil szervezetnek arra is, hogy alulról jövő kezdeményezésként, javaslatot adjon arra, hogy mely területek a legkritikusabbak számára, melyek vonatkozásában és kiktől kér további együttműködést, segítséget. Nagyon sok példa van ma már Nógrád megyében jól működő roma szervezetekre. Varsánynak is érdemes felzárkózni ezek közé.

Utolsó gondolatként, de nem mellékesen jegyzem meg, hogy ha ennyi civil szerveztünk van és még továbbiak jönnek létre, feltételezve, hogy mindenki komolyan szeretne dolgozni, az alapszabályában meghatározott feladatoknak megfelelni, érdemes létrehozni Varsányban egy pályázatíró és könyvelő irodát. Itt legalább négy fiatalnak lehetne munkát adni. Az Ő bérüket szintén elő lehet teremteni a Nemzeti Civil Alap pályázataiból, de a munkájukra igényt tartó szervezetek is pályázhatnak bérjellegű forrásokra.

Kérem, hogy aki teheti, kísérje figyelemmel a www.varsany.hu web lapot. Itt minden információ megtalálható a településünkön működő civil szervezetekről. Arra szeretném biztatni Önöket, hogy ha van ötletük új szervezet létrehozására, de bizonytalanok az első lépések megtételében, vagy csatlakoznának bármelyik szervezetünkhöz, keressenek meg, szívesen segítek.

A varsányi hírlap szerkesztőivel egyet értve, minden számban bemutatunk egy civil szervezetet, arról is beszámolunk, ha új szervezet jön létre.

Anyakönyvvezető tolláből

Az újszülöttek, házasságot kötöttek, elhunytak névsora.

Lezárva: 2010. március 18.

(A közölt adatok a helyi népesség nyilvántartáson alapulnak)

Újszülöttek névsora:	Születés időpontja:	Szülők neve:
Rácz Csenge	2009. október 7.	Oláh Beáta és Rácz Zsolt
Kósa Szilárd	2009. november 12.	Gazsi Hajnalka és Kósa Róbert
Juhász Elizabet	2009. december 16.	Szita Ildikó és Juhász Ferenc
Szép Viktória	2010. január 29.	Bárány Tímea és Szép Béla
Petrovics Liliána Mirella	2010. január 29.	Oláh Klára és Petrovics Félix

Elhunytak névsora:	Születés éve:	Halálozás időpontja:
Balázs Sándor	1945.	2009. október 17.
Szép Jánosné	1926.	2009. november 2.
Fábián Béláné	1922.	2009. november 5.
Pásztor Ferencné	1934.	2009. november 19.
Báránkó Jánosné	1923.	2009. november 27.
Tóth Istvánné	1926.	2009. december 11.
Pálmány András	1961.	2010. január 12.
Berki Józsefné	1927.	2010. január 16.
Csampa Józsefné	1936.	2010. február 2.
Tóth János	1922.	2010. február 8.
Tóth Dániel István	1980.	2010. február 22.

ÉPÍTÉSZETI ROVAT

Tóth Andrásné építész

Pár gondolat az építési engedélyekről

Az építésügyi engedélyeknek több fajtája van. Így nemcsak az építkezéshez kell engedélyt kérni, hanem bizonyos esetekben a bontáshoz is. Ezekből az előírásokból emelnék ki párat az alábbiakban:

Bontási engedély szükséges:

- 500 m³-nél nagyobb térfogatú-, vagy 6 m-nél magasabb épületmagasságú építménynél.
- Műemléki védelem alatt álló épületnél.
- Bontási bejelentés szükséges (a tevékenység egyidejű megkezdése mellett):
- Égéstermék elvezető (kémény) bontása.
- 2 m-nél mélyebb pince bontása.
- 2 m-nél magasabb támfal bontása.
- Azbeszt tartalmú bármilyen építmény bontása.
- 500 m³-nél kisebb térfogatú-, vagy 6 m-nél kisebb épületmagasságú építmény bontása.
- Műemléki területen: 300 m³-es, vagy kisebb térfogatú, 4 m-es, vagy kisebb épületmagasságú építménynél.

Nálunk műemlékileg védett terület: Dózsa Gy. út és Táncsics út közötti terület, valamint a központ egy része – templom és Művelődési Ház környéke.

- Műemléki épület homlokzatán, vagy a tetőn lévő antenna, reklámtábla, stb. bontása.
- 4 m-nél magasabb antenna bontása.

Bontási engedély- és bejelentés nélkül végezhető:

- 300 m³ és annál kisebb térfogatú, 4 m-es és annál kisebb épületmagasságú építmény bontása.
- 2 m-nél alacsonyabb támfal bontása.

A felsorolás nem teljes. Mivel a rendeletek elég sűrűn változnak, ezért kérem, mielőtt építkeznek, vagy bontanak, mindenképpen kérjék a szakemberek segítségét, hogy kell-e engedélyt kérni az adott tevékenységre, vagy sem. (Legcélszerűbb a szécsényi műszaki osztályon megkérdezni személyesen, vagy telefonon.) Ez azért is fontos, mert sajnos elég kemény pénzbüntetést szabhatnak ki, ha valamit engedély nélkül végzünk.

A népviseletes ruhák készítője

- Beszélgetés Bárány Istvánnéval -

Bárány Bernadett riportja

Mindig megnézem a népviseletbe öltözött lányokat, asszonyokat, akár a templomban, akár a rendezvényeken. A szép palóc ruhákat már egyre kevesebben tudják elkészíteni. Varsányban Bárány Istvánné még mindig nagyon sok népviseletes ruhát megvarr. Klári néni kérésemre fogadott Kossuth úti otthonukban, és mesélt nekem arról, hogy hogyan, és kitől tanulta meg ezeknek a gyönyörű ruháknak a készítési módját.

Klári nénit is meg szoktam ám nézni a templomban, ha népviseletben van. Igaz, hogy nem értek ehhez, de fényképezéssel foglalkozó emberként, azt látom, hogy nagyon szép ruhákat hord, és a színeket is jól össze tudja válogatni. Szóval tudja viselni ezeket a ruhákat.

Igen már többen is mondták, ha népviseletbe vagyok még a templomba sem úgy lépek be, mint szük szoknyában. Sokszor mondom is, abba úgy kell menni. Fiatal koromban anyu mindig mondta is nekem, hogy tisztára olyan vagy, mint Kuris Tera néném Rimócon. Az is mielőtt belépett a templomba az ajtóban még megigazította magán a ruhát, az ingvállat, kihúzta magát, és úgy ment végig a templomon.

Klári néni akkor meséljen nekem a fiatalkoráról, az életéről, hogyan tanult meg varrni?

Kuris Tera nenémet, aki Rimócon volt menyecske nagyon szerettem, ő nagyon sok mindenre megtanított engem a varrás terén. Régen Kuris szülémnek volt varrógépe, őhozzá sokan hoztak mindenféle varrni valókat, mert nagyon tudott ám ő varrni. A lányok közül nem nagyon akartak azon a gépen varrni, de én ha szabad volt a varrógép mindig odaültem. Tehát már kiskoromtól kezdve érdekelt ez a dolog. Nekem akkorában mindig az volt az álmom, hogy amikor üres volt a gép én odaülhessek, és megtanuljak rajta varrni. Mindig az volt a vágyam, hogy ez sikerülhessen, megtanuljak varrni. Már amikor láttam, hogy szülém elkezd varrni, én fogtam gyorsan egy rongyot, és odatelepedtem melléje tanulni. Vagy ha éppen nem volt ott, akkor gyakorolgattam azon a régi zinger varrógépen. Szüle megmutatta rajta, hogy hogyan kell kezelni. Emlékszem 10 éves lehettem, amikor a tehenekhez jártam Kuris szülémmel, ő leültetett maga mellé, és keresztszemeket kezdett el tanítani varrni nekem. Még most is megvannak azok a törülközők, amik akkor készültek. Szülém sokszor mondogatta nekem, hogy lányom sose leszel szegény, ha megtanulsz varrni, mert ha nem lesz pénzed, megvarrsz egy szoknyát vagy valamit, odaadják érte a pénzt, aztán mehetsz a boltba vásárolni. De igaza is volt néki, ezt már csak most látom. Amikor aztán szülém meghalt, nekünk már nem volt varrógépünk, mivel anyunak négy gyereke volt, sok volt a ház körül a munka, nem ért rá a varrásra.

Kevés volt szegénynek az ideje, mivel két családot kellett eltartania Csano nagyapámat, meg persze bennünket is. Én akkorában Faragó nenémhez mentem le varrni tanulni. Neki is volt gépe és ha egy kis szabadidőm volt, hozzájártam tanulni. Nenémhez akkor nagyon sokan jártak varratni, megvarrta ő az ingvállat, szoknyát, mindent. Én még általános iskolás voltam, amikor neném megtanított szoknyát, szakácskát varrni, szoknyaszegések, paszpalérok elkészítésére, hímezni, sok mindenre. Még most is úgy varrok ahogyan a régiek tanítottak engemet. Van aki egészen másképpen varrja a ruhákat, mint én. Már tizenöt évesen neném felbiztatott, hogy varrunk nekem kerekszoknyát, és a segítségével meg is csináltam. Az ingvállat persze még akkor nem tudtam elkészíteni, mert nehéz ám azt megcsinálni, még most is van olyan asszony, aki már leélte az életét, de még most sem tudja megvarrni az ingvállat. Neném bezzeg azt mondta nekem, hogy addig nem megyek el tőle, míg meg nem tanulom. El is készült az első ingvállam, amit én csináltam magamnak, nagyon szépre sikeredett. Emlékszem a Tótpá Manék lagzijára lett készen 65-ben.

Még fényképen most is megtudom mutatni. A lakodalomra az egész garnitúra ruhámat meg tudtam csinálni, és viselni tudtam.

Tehát akkor a régi hagyományok szerint készíti el a viseletet?

Igen. Hiszen én szülémtől kezdtem el tanulni, ő a saját anyjától és így tovább.

Az általános iskola elvégzése után mit tanult Klári néni?

Az általános után nagyon messzire kerültem, Majkra mentem el tanulni mezőgazdasági szakmunkásiskolába. Amikor aztán onnan is kimaradtam 1966-ban, dolgoznom kellett járnom, a helyi szövetkezetben helyezkedtem el. Persze amikor a szabadidőm engedte még mindig varrogattam. 1967-ben férjhez mentem, aztán meglett a két gyermekem, én öt évig voltam GYES-en. Ezalatt az idő alatt pedig sapkákat, sapkakendőket horgoltam Varsányba, Rimócra, Sipekre. Sokan mondták akkor is nekem, hogy nagyon nagy a kézügyességem. GYES után visszamentem a Tsz-be dolgozni, de sokat betegeskedtem, gyengélkedtem, itthon is sok munka volt, építkeztünk. Aztán megalakult a Háziipar, vettünk egy varrógépet, és én azon dolgoztam. Tizenegy évig voltam a Háziipar alkalmazásában.

Mit kellett ott csinálnia, miket varrt akkoriban?

Könyvjelzőket, tűpárnákat, vállkendőket, blúzokat. Volt olyan, hogy a könyvjelzőből egy nap alatt négyezer darabot is meg kellett csinálnom, mert az elnök külföldre vállalt be egy nagy szállítmányt. Kihozták hozzám az anyagot méterben, ki kellett szabni, és be kellett szegni. Persze az egész család be volt fogva a munkába. Nagyon sokat kellett dolgoznom éjszaka, a család jött haza, ennivaló kellett, a ház körüli dolgokat is el kellett végezni. Így hát éjszaka is tlolgoztam, persze pénz az nem nagyon volt. Akkor nagyon megtanultam a varrás minden csínyját-bínját, rávitt a kényszer a gép megszerelésére is. Tizenegy év után megbetegedtem, és azután álltam rá a bőszoknya készítésére. Ugyanis többen is kérdezgették tőlem a faluban, hogy nem varrok, aztán gondoltam egyet, és válaszoltam, hogy de varrhatok. Hát így kezdődött el ismét nálam a lánykoromban tanultak folytatása. Persze, hogy megtudtam csinálni, hiszen megtanítottak rá, meg aztán saját magam is rájöttem sok mindenre. Jöhetett hármilyen munka, én mindent mindenkinek meg tudtam csinálni. Sokat hímeztem is másoknak, pénzért. Én mindig azt mondtam, hogy előttem tehetetlen van, de lehetetlen nincs. Az élet sok mindenre megtanított. Volt úgy, hogy egész nap nyomtam a varrást, de már ebédre kellett valamit főznöm a gyereknek, aztán éjjel folytattam tovább a munkát, ritkán volt, amikor éjfélnek ezen a felén lefeküdtem. De nagyon szerettem, szeretem csinálni. Ha például beszedtem egy szoknyát, szerettem nézegetni, hogy milyen lesz, milyenre szárad, meg amikor a minták kialakulnak egy szakácskán. Úgy örültem neki, hogy nem is igaz.

A lánya, Ildikó sokszor felöltözött népviseletbe?

Ő három éves korától kerékszoknyába vitte a lobogót, nagy barátnők voltak a Manci lányával Bettivel. Minden ruhát én varrtam meg nekik, nagyon sokat jártunk velük a Szentkútra. Aztán később Máriás-lányok lettek, varrtak is nekik Mancival a vasalt szoknyákat, s mentünk velük a búcsúkba. Amikor ők férjhez mentek, jött a Szita Magdi két lánya, akkor aztán nekik varrtam a ruhákat, öltöztettem őket, de Máriás-lányok az Ildikó ruhájában voltak ők is. Még most is öltöztetem őket, egy-egy ünnep alkalmával. Mostanában sokszor mondogatom is Ildikónak, hogy kiskorodban ahogy szerettél öltözködni, már most úgy nem szeretsz. Mondja is ő nekem sokszor, hogy pihenjél inkább édesanya, de én a pihenést feladom. Nekem minden vágyam az, hogy leüljek, és csináljak valamit, varrjak, hímezzek. Amikor régebben a kórházban voltam, többször is kérdezték tőlem az orvosok, hogy honnan van bennem az a nagy élni akarás. Mert ők nem tudták, ha én hazajövök nagyon akarok élni, mert itthon vár rám a sok munka. Csak csodálkoztak rajta, hogy mit csinálok, miket varrok száz forintért. Kérdezték is tőlem, hogy miért ilyen olcsón varrok, szegény a nép feleltem. Néha nem is mertem megmondani, ha kérdezték, hogy mivel tartoznak, mert nem tudtam, hogy van-e annyi pénze az illetőnek, amennyit kérni akartam. Megesett az is, hogy amit nappal megvarrtam, azt éjszaka szétszedtem, mivel nem tetszett. Ha pedig nem tudtam valamit megcsinálni, akkor ráültem a biciklire, és Rimócra mentem nenémhez.

Amikor férjhez mentem, és anyósomékhoz kerültem, ő is sok mindenben segített nekem, meg sok mindent meg is tanított nekem. Anyósom sokszor azt mondta, hogy azt nem kérdezik meg, hogy mennyi ideig hímzel, vagy varrsz meg valamit, de viszont azt megkérdezik, hogy ki csinálta. Amikor a törököktől behozták azt a sok szép anyagot, én mindenkinek elvállaltam a varrást. Sokan nem tudták beszedni, mert kiugrott. Ha én egyszer begőzöltem, az utána már nem jött ki. Nagyon jók és szépek voltak azok az anyagok, igaz nehezen jöttem rá, hogy hogyan kell vele bánni. Pásztor Rozi sok mindent megmutatott nekem Rimócon, tőle lestem el, aztán magam is sok mindenre rájöttem. Amikor már a férjemmel utól értük magunkat, felépült a házunk, én is megengedhettem magamnak, hogy vegyek pár szoknyára való anyagot, de persze mindent magamnak csináltam meg. Mivel megbetegedtem, nem tudtam elmenni dolgozni, de otthon tudtam varrni. A jó Isten adott hozzá mindig erőt, és kitartást. Nagyon megnyugtat engem a varrás, nagy nyugalmat érzek ha leülök és ezt csinálhatom.

Tavaly amikor felöltözködtem népviseletbe magam is láttam, hogy Klári néninek milyen sok szép ruhája van. Azt hiszem több személyt is fel tudna egyszerre öltöztetni.

Hát igen. Tavaly a fesztiválon lengyelek szerettek volna felöltözködni a varsányi népviseletbe. De mondták, hogy nagy baj van, mert nyolc személy szeretne felöltözködni. Persze ez nem jelentett akadályt, fel is tudtam mind a nyolcat öltöztetni. Örültek is neki nagyon, csinálták a fényképeket.

Mostanában vásárol-e még anyagokat, ruhákat?

Ha látok valamilyen szép ruhát, vagy anyagot, még most is fáj a szívem. Persze van olyan is, hogy csinálok magamnak is.

Felmerült bennem a kérdés, hogy mi lesz majd ezzel a sok szép ruhával?

Hát lehet, hogy nem kell majd ez senkinek, pedig nagyon sok pénz van benne, meg a sok munka. Néha gondolok rá, hogy már én is 61 éves vagyok, ha én nem csinálom, ugyan lesz-e valaki aki majd megcsinálja ezeket a ruhákat. Ha a hagyomány tovább él, majd el lehet őket adni. A kicsik, az ovisok is nagyon szépek ezekben a ruhákban, a hagyományok szeretetét csak így lehet kisgyermekkortől ápolni. Nekem sok kis ruhám is van, mondják is sokan, hogy adjam el, de én nem adom. Egyébként is ezeknek nincs ára, megsiratnám őket, hiszen ezek a saját munkáim. Majd itt marad, és a gyerekeim majd kezdenek vele valamit. Képzeld el van olyan kendőm, ami 130 éves. Kézimunka, lyukkal vart madeirás minta, ami sima batisztra van készítve, a mintát saját maguk alakították ki a varrás során rajta. Sokat mondom is a gyerekeknek, hogy őrizzék ezt meg. Már más a világ. Egy felgyorsult, rohanó világ vesz körül minket, a mostani gyerekek már nem igazán a varrással, hímzéssel foglalkoznak, mint mi a gyermekkorunkban, ők már szabadidejükben tévéznek, számítógépeznek. Hiába a régi kor, amelyben gyermekként én is élhettem már letűnt. Mindegy, amíg tudok, én addig dolgozom, varrok. Majd meglátjuk, mit hoz a jövő.

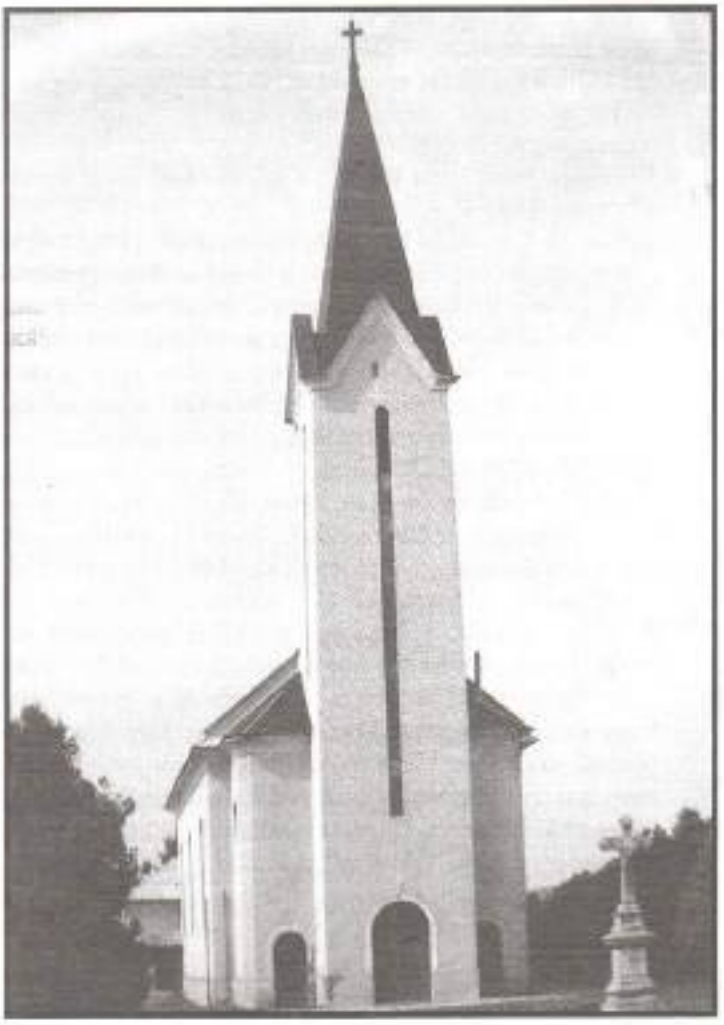

Búcsújáró helyek

Ipolytarnóc

A kis Ipoly-parti falucska, Ipolytarnóc temploma Krisztus király védelme alatt áll.
A II. világháborúban lerombolt barokk stílusú templom helyére karcsú tornyú római katolikus templomot emeltek a hívek.
A környék istenszerető népe évente egyszer szívesen elzarándokol ide.
A községi köztemető közepén helyezkedik el a műemlék jellegű, késő barokk kápolna, amelyet a Bory család építtetett 1813-ban, Szent Anna tiszteletére. 1816. szeptember 23-i dátummal VII. Piusz pápa még búcsús engedményekben is részesítette.

Szent Anna napján gyóntatás és szentmise van a kegykápolnában, a rákövetkező vasárnapon pedig Ipolytarnóc templomából szentséges körmenet indul Szent Annához, ahol vallásos ünnepségeket rendeznek.
Ha Ipolytarnócról van szó, meg kell említenem az 1944 óta védett természetvédelmi területet, amely a földtani örökség egyik gyöngyszeme, a világ harmadik leggazdagabb lábnyomos lelőhelye. A terület a magyar világörökség várományosi listáján elsőként szerepel. Hétvégi kiránduló programként mindenkinek ajánlom, Ipolytarnócról pedig tovább autózhatunk Szlovákia területére.

Imádság Szent Annához

„Szent Anna! Máriának
Szülője, gyámola,
Feléd száll az anyáknak
Kérése, óhaja.
A kit követniök kell,
Te vagy a példakép,
Óh áldd meg gyermekökkel
Az anyák seregét.
Kérj mennyben szent kegyelmet,
- Ha kéred megleszen -,
Hogy éljen minden gyermek
Szentül, erényesen."

Szöveg és fotó: Bárány Bernadett

A rajz számára a nyugalom szigete

Beszélgetés Lehoczki Dáviddal

Bárány Bernadett

Tavaly decemberben a szécsényi Művelődési Központban láttam egy nagyon szép kiállítást. Lehoczki Dávid rajzaiból volt válogatás, amely nagyon megtetszett nekem. Már régóta figyelemmel kísérem Dávid művészi „szárnypróbálgatásait", ezúttal vele készítettem egy riportot, amelyben beszél a számára oly fontos időtöltéséről, a rajzolásról, ezzel kapcsolatos gondolatairól, terveiről.

Hogyan kezdődött nálad a rajzolás, a rajzolás szeretete?

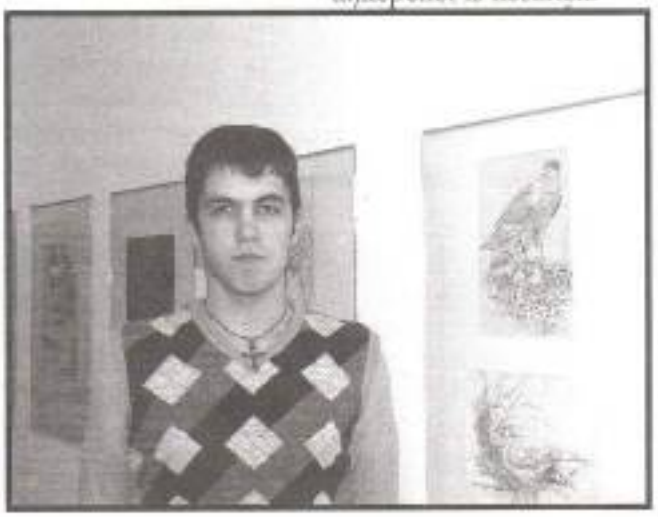
Kiskoromban nagyon sok szép képeskönyvet kaptam, amiket szerettem nézegetni. Ezek hatására kezdtem el rajzolni.

Ki fedezte fel azt, hogy Te tulajdonképpen egy tehetséges emberke vagy?

A szüleim vették észre hogy, nagyon ügyesen rajzolok, és ők biztattak a folytatásra.

Milyen módon fejlesztetted, fejleszted tudásodat és kitől?

Amikor iskolába kerültem elkezdtem rajzszakkörre járni Bakos Ferenc grafikus művészhez. Ő is tehetségesnek tartott, ettől az időtől már komolyabban foglalkoztam a rajzolással. 9 éves koromban szüleim beírattak a művészeti iskolába, szintén a tanár úrhoz, aki bevezetett a művészet rejtelmeibe. A Szondiban, - a szakközépiskolába ahová járok - a rajztanárom Lengyel Péter festő-grafikus, aki szintén felfigyelt tehetségemre, a „szárnyai alá vett", és több pályázaton is elindított, ahol az első helyezésekért járó díjat mindenhonnan elhoztam.

Milyen eredményeket értél már el?

Sok szorgalmas, és kitartó munka után jöttek az eredmények is. Az első díjat még 1999-ben kaptam, azóta nagyon sok elismerésben volt részem, és sok díjat szereztem. A legfrissebbeket szeretném csak felsorolni: A Szent Imre Napok rajzpályázatán, amely Balassagyarmaton került megrendezésre 2009-ben az első díjat vittem el, ugyanebben az évben a XIX. Megyei Középiskolai rajzversenyen, tanulmányrajz kategóriában szintén az első helyezést értem el. Tavaly Karácsony előtt önálló kiállításom nyílt a Szécsényi Művelődési Központban, az itt kiállított képek még most is megtekinthetőek.

Miket rajzolsz szívesen, illetve miket szeretsz alkotni?

A művészeti iskolában leginkább csendéleteket, és modelleket rajzolok, de otthon állatokat, illetve tájképeket is készítek.

Mivel dolgozol, milyen eszközökkel, technikával?

Kezdetben csak grafittal és színes ceruzával dolgoztam, de a hosszú évek alatt megtanultam a pasztell, szén, pit használatát is. Újabban fekete tollal dolgozom, ez nagyon precíz, aprólékos munkát igényel.

Szeretnél-e más műfajt, más technikát kipróbálni? Pl. olajfestés, vászonra?

Persze szeretném kipróbálni, és megtanulni a festészetet is, de a szívem a grafika felé húz. Ezt szeretem csinálni. Számomra a kikapcsolódást, és a nyugalmat jelenti a rajz.

Jelenleg min dolgozol?

Most egy rajzpályázatra készítek két munkát, témája kirándulás a természetben. Aztán két megmérettetés is vár rám: Salgótarjánban rendezik meg a regionális rajzverseny döntőjét, amelyen részt veszek, a jövő hónapban pedig Bajára megyek, ahol két napos országos rajzversenyt tartanak.

Mi leszel ha „nagy leszel"?

Az iskola befejezése után eldöntöm majd, hogy a művészetet vagy a szakmát választom, esetleg a kettőt együtt művelem.

Ezúton is megköszönöm Dávidnak a riportot, és további sikereket kívánok neki. Valamint azt, hogy bárhogyan is alakuljon az élete, mindig legyen számára idő ilyen csodálatos alkotások elkészítésére, és bemutatására.

„A kreativitás 10% tehetség és 90% elszántság."

Thomas Alva Edison

EGY-HÁZUNK-TÁJA

Ifjúsági találkozó Pilinyben

Felérve betértünk Isten házába. Pilny polgármestere, Lehoczki Szabolcs és a helyi plébános, Kapás Attila atya köszöntése után meghallgattuk Habony Endre (a közösség egy törzstagja) témával kapcsolatos előadását, majd kiscsoportokban átbeszéltük ezt.

A délelőtt során igencsak megéheztünk, így a helyiek által készített szendvicseket, süte-ményeket jóízűen fogyasztottuk.

Kis pihenő után meghallgattuk néhány XX. századi magyar vértanú élet-történetét, s az ezekből megtudott információk segítségével tesztet töltöttünk ki, továbbá egyéb játékos feladatokban vettünk részt a délelőtti csapertunkkal.

Az utolsó program a Szentmise volt, mely méltó befejezése volt a napnak. Hazaindulás előtt kaptunk egy-egy emlékkártyát, és a pilinyi vendégszeretetnek köszönhetően egy-egy csokit is! Kicsit fáradtan, de rengeteg élménnyel gazdagodva boldogan tértünk haza.

Örülök, hogy ott lehettem Pilinyben, mert sok varsányi (és nem csak varsányi) fiatalt megmozgatott az esemény. Ismét találkozhattam az „ipolymentés" barátaim-mal, és örülök, hogy együtt lehettünk. Köszönöm.

Báránkó Eszter

Az Ipolymenti Nagyboldog-asszony Közösség március 20-ára újabb ifjúsági találkozót szervezett, ezúton Pilinyben, *Kellenek-e ma vértanúk* - témában.

A varsányi hittanosok vállalták a keresztutat, melynek szövegét Bátyi Sándor tanár úr írta számunkra.

Már a találkozót megelőző este hittanon a fiatalok szétosztották egymás között az állomásokat, hogy másnap felkészülten álljanak a ki az egyházmegye töredéke elé.

Március 20-án szép tavaszi napra ébredtünk. Igaz szombat volt, de nekünk korán kellett kelnünk, hogy elérjük a 7.10-es buszt. A Szécsényből induló járatunk nem haladt át Pilinyen, ezért a településtől 1-2 km-re tett le minket a busz, így mi 12-en elindultunk a távoli templomtorony irányába.

Jó idő volt. Néhány 100m megtétele után a távolban feltűnt a közösségünkből jól ismert barátnőnk és egy számunkra idegen helyi lakos alakja, akik a fogadásunkra jöttek. Üdvözöltek, majd elvezettek minket az iskoláig, amely egyben a rendezvény színhelye is volt.

A varsányiak az elsők között érkeztek. Regisztráltattuk magunkat, majd az időt kihasználva olvasó-próbát tartottunk. Amikor már mindenki megérkezett, -9 órakor- megkezdődött az első program, egyben a szereplésünk ideje is.

Az iskolától egészen a dombon magasodó templomig haladtunk, kb. 20-20 méterenként megállva, együtt imádkozva Jézus szenvedéstörténetét.

Elsőáldozás

A harmadik osztályos tanulók ünnepi első találkozása Krisztus testével és vérével 2010. május 9-én, vasárnap lesz a 11 órakor kezdődő Szentmisén.

Imádkozzunk értük!

BÉRMÁLKOZÁSI ELŐKÉSZÜLET

A bérmálás a felnőtt keresztény élet mellett való tudatos döntés, elköteleződés és erre Isten válasza: a Szentlélek kiáraszása.

Ez feltételezi, hogy a bérmálkozásra jelentkező fiatal fokozatosan elsajátítja a keresztény életmódot, azaz

- ismeri Krisztus tanítását, az evangéliumot,
- megfelelően ismeri a keresztény hit tanítását (a hittant),
- személyes kapcsolata van a Szentháromságos Istennel,
- rendszeresen imádkozik,
- rendszeres szentségi életet él (rendszeres gyónás, szentmise részvétel, áldozás),
- életében igyekszik megélni és valóra váltani az evangélium tanítását,
- életét a keresztény életforma és erkölcs szerint alakítja és az ezzel ellentétes erkölcsi viselkedésnek ellentmond,
- ismeri a keresztény közösség közös imamódjait (rorate szentmise, keresztút, rózsafüzér, szentségimádás, májusi litánia, stb.) és ezekben részt vesz,
- ismeri az egyházközség életét, tevékenységét és abba tevékenyen bekapcsolódik.

Mindez korábban természetes élettere volt a keresztény családoknak, a felnövő fiataloknak, a mai világban azonban erre a család, a hitoktatók és az egyházközség összehangolt és tudatos segítésével jutnak el gyermekeink.

A felkészülés másféléves ideje (a katekumenátus) a fenti alapok megismerését és elsajátítását célozza.

Az alábbiakban a fentiek alapján a szentségre való bocsátás feltételeit foglaljuk össze:

Mit kérünk a bérmálkozótól?

A tanulás terén:

- a bérmálási felkészítőn való folyamatos részvétel (ez szombaton délutánonként van 2 órától);
- folyamatos tanulás, a házi feladatok rendszeres elkészítése,
- a bérmálás előtti vizsga megfelelő szintű teljesítése.

Lelkiélet:

- a két év alatt az Újszövetség végigolvasása, ebből megfelelő szintű beszámoló,
- rendszeres (napi) imaélet,
- rendszeres (minden héten) szentmise részvétel,
- rendszeres szentségi élet (havi gyónás, rendszeres áldozás),
- a bérmaszülővel havonta egy beszélgetés adott témáról.

Egyházközségi élet:

- a felkészüléshez, a katekumenátushoz tartozó szertartásokon való részvétel (bemutatás, kiválasztás, skrutínium)
- a másfél év alatt egy katolikus nyári táboron való részvétel,
- részvétel ifjúsági találkozókon,
- legalább egy alkalommal a plébániai gyalogos zarándoklaton való részvétel,
- kapcsolódj be a plébániai életbe: felolvasás, ministrálás, karitatív munka, , családi napok, alkalmi szolgálatok, színdarabok, stb.

Mit kérünk a Szülőktől?

- Életpéldájukkal és szavaikkal is segítsék gyermekeiket,
- A fiatalokat folyamatosan kísérjék, és tevékenyen segítsék a felkészülésben és a keresztény életforma, illetve erkölcs elsajátításában,
- Rendszeresen ellenőrizzék tanulmányi és lelki előrehaladásukat, hiányzásaikat, szentmisén való részvételüket,
- A szülők számára tartott tájékoztató beszélgetéseken vegyenek részt,
- Tartsanak élő kapcsolatot az egyházközséggel, a hitoktatóval és a plébánossal,
- A felmerülő problémákat időben jelezzék a közös megoldás érdekében.

Mit kérünk a bérmaszülőktől?

A bérmaszülő feladata, hogy a bérmálkozásra készülőt valósan és hatékonyan segítse a keresztény életbe való elmélyülésben. Ennek konkrét formája a havi rendszerességű beszélgetések előre megadott témákról. Olyan személyt érdemes választani, aki a fiatal számára keresztény hite és életmódja alapján valóban példa lehet, aki iránt bizalommal tud lenni, aki elérhető távolságban él, és az alábbi feltételeknek is megfelel:

Az egyházi előírások szerint bérmaszülői tisztséget vállalhat, aki 18. évét betöltött katolikus keresztény, aki bérmálkozott, rendszeresen részt vesz szentmisén, ha párkapcsolatban él, akkor egyházi házasságot kötött, „a hithez és a vállalandó tisztséghez méltó életet él! (CIC 874.§). (Ha a keresztszülő megfelel a fentieknek, célszerű lehet őt megkérni, de nem szükséges, hogy legyen, amint az sem, hogy a bérmálkozóval azonos nemű legyen.)

A bérmaszülő személyét még az első félév során kérjük kiválasztani. Tapasztalataink alapján ez ma már egyes családok számára problémát jelenthet, ezért ebben az esetben ezt, kérjük, időben jelezzék, hogy segíteni tudjunk. Megfelelő személyek javasolásával.

Mit kínálunk a családok és a fiatalok számára (a felkészítés mellett)?

- folyamatos lelki segítség,
- a szülői találkozók alkalmával folyamatos tájékoztatás a gyerekek előrehaladásáról,
- személyes és közösségi beszélgetési és találkozási alkalmak,
- az egyházközség folyamatos imádságával kísérjük a felkészülőket és családjaikat.

A leírtakat alaposan átolvasni és a családban megbeszélni.

A bérmálásra való jelentkezés mindezek elfogadását jelenti majd.

Kérem azokat a nyolcadikos és kilencedikes tanulókat, akik még nem jelentkeztek, de szeretnének bérmálkozni, beszéljenek a plébánossal vagy a felkésztővel.

A bérmálkozás tervezett ideje 2011. ősz

Gencsi Zsolt Szeráf
Plébániai kormányzó

HÍREK
A NAPSUGÁR GYEREKHÁZBÓL

A gyerekház elsődleges célja a gyermekek fejlesztése és támogatása. A gyerekház szolgáltatásait minden 0-5 év közötti gyermek igénybe veheti. A ház az év minden munkanapján 9-13 óráig tart nyitva. A napi renddel próbáljuk bevezetni a családok életébe a rendszerességet. Az állandó napirend segíti a gyermekek időérzékének és egészséges bioritmusának a kialakítását. Az állandó heti rend mellett, **programjaink** a szülők igényeihez igazodnak.

Minden kedden daloló foglalkozásra várjuk a gyermekeket anyukájukkal együtt.
Péntekenként mozgásos játékokkal tornáztatjuk meg a kicsiket.
Az ünnepekhez kapcsolódva a szülőket és gyerekeket kézműves foglalkozásokkal várjuk.
Asztal- és ablak díszeket, valamint dekorációkat készítünk a szülőkkel, amelyek lakásaikat díszítik.
Április 09-én a kisgyermekeket érő háztartási balesetekre hívjuk fel a figyelmet.
Következő hónapban a gyermek balesetek esetén az elsősegélynyújtást próbálhatják ki a szülők.
Az anyák napja minden évben megható pillanatokat és kedves élményeket adott az édesanyáknak.
Ezt a hagyományt az idén is szeretnénk folytatni.
A teleházban képszerkesztést tanulhat minden érdeklődő, oktató programokon és fejlesztő játékokon játszhatnak a gyerekek.
Várunk minden kisgyermeket nevelő családot a tavaszi programjainkra.

Farsangi hireink. Az idén is megtartottuk a farsangot gyerekházunkban.
Már előzőleg az anyukákkal közösen megterveztük és elkészítettük a jelmezeket. Minden gyermek viselt valamilyen maskarát. Eljött hozzánk a vezető óvónő, Ispán Lászlóné, Teri óvónéni is. A szülőkkel farsangi fánkot sütöttünk, amit minden gyerek és anyuka szívesen fogyasztott. Minden csemete büszkén, boldogan mutatta meg magát a jelenlevőknek. A táncba a felnőtteket is bevonták a gyerekek. Mindenki jól érezte magát!

A kisgyermek játék közben fejlődik. Ehhez a gyerekházban változatos, inspiráló eszközöket biztosítunk a gyerekeknek. A 0-5 éves korosztály érzékelés- észlelés során fedezi fel a világot, ezért időt és teret adunk a szagláshoz, tapintáshoz, nézelődéshez, próbálkozáshoz.

A gyerekek tapasztalatokat gyűjtenek, ismeretet szereznek, ezáltal fejlődik emlékezetük, figyelmük. Megfigyeljük a tavaszi természeti jelenségeket. Konyha- és virágos kertünkbe ültetünk magokat, palántákat. A gyerekekkel jut idő az apró magvakat megvizsgálni, a növények részeit felfedezni. Megtapogatni a csírákat, megszagolni illatukat, figyelni a növények fejlődését. A borsót a kertben „megvizsgálják", a gyerekek kifejtik, és azután „megfőzik" a homokozóban vagy a baba konyhában. Így aktuálissá válik a „borsót főztem" mondóka is. Az ölbeli- és tenyérjátékok, a mondókák, és gyerek dalok, a kézműves foglalkozások, a szituációkhoz, eseményekhez kapcsolódnak. A társas tevékenységek, közös játékok, maradandó élményeket jelentenek a gyerekeknek. Közben új szavak kerülnek be szókincsükbe: a növény alacsony vagy magas, a föld nedves vagy száraz. Ha virágot szednek, megvizsgálják kié több, kevesebb vagy ugyanannyi. A növények gondozása közben megtanulják, szükség van földre, vízre, fényre és melegre. Ha a vizet lassan öntik vagy gyorsan közben, tudunk mondókázni:

„Lassan forog a kerék, mert a vize nem elég.
Gyorsan forog a kerék, mert a vize már elég.."

A tavalyi évben fejtettünk a gyerekekkel meggyet, amiből lekvár készült, volt paradicsom a gyerekház kertjében, amiből lecsót is tudtunk enni. Mindkettőt szívesen fogyasztják a gyerekek ma is.
A gyerekház ahhoz nyújt segítséget, hogy minden kisgyermek képességeihez és adottságaihoz mérten a legjobban tudjon fejlődni. Ha tehetséges, gondozzuk tehetségét, ha még nem tudjuk, mihez lesznek jó adottságai, abban, hogy megkeressük azt.

Fotó és szöveg: Gyerekház

HÍREK
A JÁTÉKKUCKÓ ÓVODÁBÓL

Az elmúlt negyedévben sokféle esemény, program történt óvodánkban.
Január 15-ig minden első osztályba készülő nagycsoportos részére kiállítottuk az Óvodai Szakvéleményeket.
Január 27-én Zsuzsi és Orsi zenés előadásán táncolhattunk együtt, amelyen az iskola támogatásának köszönhetően ingyenesen vehettünk részt.
Ugyancsak ebben a hónapban egy bűvész és néhány arcfestő „varázsolt el" bennünket.
Január végével mi, óvodapedagógusok értékeltük csoportjaink fejlettségét a testápolás, öltözködés, étkezés, a közösségi élet és a tanulás területén.
Február 15-én a Művelődési Házban tartottuk a farsangot.
Mindkét csoport kis műsorral készült, majd a délután folyamán sokat vetélkedtünk, táncoltunk, és kisorsoltuk a tombolákat.
A nyeremények sokszínűségéhez többen is hozzájárultak támogatásukkal: Adamik Józsefné, Királyné Balázs Márta, Petrovics Miklósné, Berki Tibor, Mácsány Balázs, Királyné Kiss Anita.
A vállalkozók közül felajánlást tett: Rigó Tibor, Mészáros Péter (Szécsény), Dr. Rózsa Szilveszter.
Továbbá köszönet jár a lebonyolításban segítőknek is: a Hunyadi Mátyás ÁMK diákjainak és az óvodai SzMK-nak.
A szépen felöltözött jelmezesekről igényes fotókat készített Bárány Bernadett. Köszönet mindannyiuknak!
Márciusban a nagy- és középső csoportosok fogászati ellenőrzésen vettek részt Szécsényben.

A leendő elsősök tanító nénije, Csomós Józsefné Kári néni látogatást tett nálunk, és megismerkedett a gyerekekkel, majd szülői értekezleten tájékoztatta a szülőket.
Jelenleg a húsvétra készülődünk tojásffestéssel, a csoportok díszítésével.

Március 12-én, pénteken, az iskolások meghívtak minket az 1848-as szabadságharc megemlékezésére. Nagyon tetszett a hatodikosok műsora mindenkinek.
(Fotó: sanya)

Tünde óvónéni

Óvodai beiratkozás

Tájékoztatjuk a szülőket, hogy az óvodai beiratkozás 2010. április 12-13-án 8 óra és 15 óra között történik.
A beiratkozáshoz az alábbi dokumentumok szükségesek:
a gyermek születési anyakönyvi kivonata és oltási könyve.

Március idusán

Az 1848. március 15-i megemlékezést március 12-én tartottuk az iskolánkban. A műsort Karászi Tibor tanár úr írta és rendezte. Az előadást a 6. osztályos tanulók - a tanár úr osztálya - mutatták be.

(fotó: sanya)

ISKOLAI FALIÚSÁG

Az igazgató üzenőfüzetéből

Nálunk is volt farsang

2010. február 12-én a 8. osztályosokkal és szüleikkel jelmezversenyt rendeztünk, ahol sok jelmezes megmérettetett, és önfeledten szórakoztunk. A képek önmagukért beszélnek. És ha még színesek volnának...

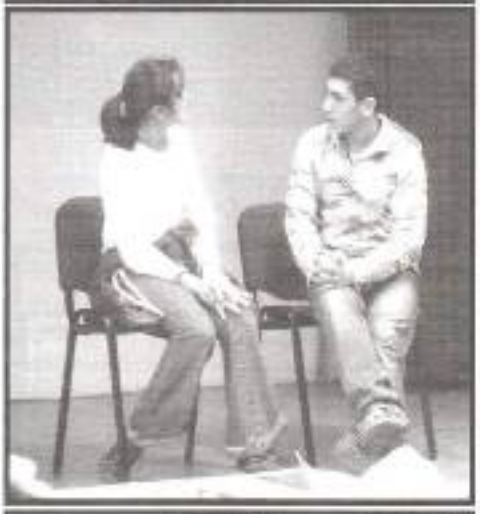

PROJEKTNAPOK AZ ISKOLÁBAN

Mint ahogy az előző számainkban olvashatták, iskolánkban kooperatív módszerekkel is tanítunk, amelyek között az egyik tanítási módszer a projektmódszer. Az elmúlt időszakban több ilyen projektnap, projektdélután is volt oktatási intézményünkben.

Még 2009-ben az alsós nevelők a tanulók családi életre nevelésével kapcsolatban készítettek egy projektet „Családikassza" néven, ahol képzeletbeli családokat alapítottak a gyerekek valóságközeli bevételekkel és kiadásokkal. A projekt célja, hogy a tanulók érezzék a kezükbe kapott pénz súlyát, lássák, hogy milyen nehéz annak beosztása. Ennek a projektnek májusban lesz folytatása, ahol a családi életre nevelés lesz a téma.

Az évfordulót a végzős diákjaink pályaválasztását projektekben dolgoztuk fel, amelyben a környék középfokú iskolái is bemutatkoztak, a tanulók pályaorientációját tesztekkel mértük fel.

Március 4-én Szerelemnapot szerveztünk az AVAR Színpad segítségével, ahol a kamaszaink (6., 7. és 8. osztályos tanulók) a szerelemmel, mint érzéssel, az egészséges férfi és nő, fiú és lány közötti viszonnyal kapcsolatban készítettek felsbeli, rajzos és drámajátékokat. A feladatokat Kovács Mária és Bátyi Sándor tanárok készítették elő, a lebonyolításban minden kolléga részt vett. A projekt folytatásaként a „járás" után a szerelmes kapcsolatokba tekintünk be, amely már a szexuális felvilágosítástól sem mentes.

Március 12-én az állampolgári kompetenciáját fejlesztettük a gyerekeknek az1848. március 15-i megemlékezésen, amelyen az óvodások is részt vettek. A megemlékezést Karászi Tibor tanár úr szervezte, és a 6. osztályos tanulók adták elő.

A megemlékezés után egy háromnapos projektet kezdtünk el, amelyen a tanulók környezettudatos életvitelét és az egészséges életmódokat mutatjuk be. A projektet Kovács Mária és Bátyi Sándor tanárok szervezték és bonyolították le kollégáinkkal. Az első napon az egészséges életmód 8 alapelvét mutattuk be izgalmas kisfilmekkel, előadásokkal és játékos feladatokkal. A projekt második napján az étkezéssel, ezen belül a vitaminokkal foglalkoztunk, majd egy túrát szervezünk.

1. osztályosok beíratása az iskolába

2010. április 12-én, hétfőn, 8 és 15 óra között történik az iskolai beiratkozás.

Az alábbiakra lesz szükség, amelyeket el kell hozni a beiratkozáshoz:

- Születési anyakönyvi kivonat;
- Aki jogosult az ingyen tankönyvre, a jogosultságról szóló igazolás: ha rendszeres gyermekvédelmi kedvezményben részesül (a Polgármesteri Hivatalból); három vagy többgyermekes (kifizetőhelyről igazolás); ha testi vagy értelmi fogyatékos a gyermek (igazolás az iskolában lesz);
- Diákigazolványra 550 Ft és 1 db fénykép;
- Biztosításra 250 Ft és 2500 Ft között;
- Iskolajelvényre 200 Ft;
- Óvodai szakvélemény;
- A gyermek TAJ kártyája.

A Tavaszi Szünet

2010. április 01. csütörtök 2010. április 6. kedd között lesz.

A szünet utáni első tanítási nap

2010. április 7. szerda.

Ballagás

A 8. osztályos tanulók ballagása

2010. június 12-én, szombaton 9 órakor lesz.

FIGYELEM

Szeretnénk felhívni a szülők figyelmét, hogy a tartós tankönyvek (azok a könyvek, amelyekben megtalálható az iskola pecsétje) beadási napja 2010. június 10-e csütörtök. A megrongált, összefirkált tankönyveket a tanulónak ki kell fizetni, és mindaddig amíg ez meg nem történik, nem kapja meg az év végi bizonyítványát!

Életük a tánc

Bárány Bernadett riportja

Pár hete egy művész házaspár, Oláhné Csercsics Ivett és Oláh József otthonában jártam, és velük beszélgettem. Tudom, most ők tiltakoznának, hogy nem táncművészek, de szerintem azok. A magas színvonalú tudás teszi azzá őket, olyan emberek, akik igencsak „jól beszélik" a tánc nyelvét, képesek közvetíteni a tánc által a mondanivalójukat, képesek „beszélni a táncukkal". Ezáltal a fellépéseiken felejthetetlen élményt nyújtanak a közönségnek. Szerintem ezt kell elsajátítania, és elérnie egy jó táncosnak. Mindig is szerettem volna őket megismerni közelebbről, megtudni, hogy vajon ők honnan indultak, hogyan kezdték el a táncot, hogyan jutottak el erre a profi szintre. Ebben a riportban, amit velük készítettem beszélgettünk a táncról, ami betölti a mindennapjaikat, de ennél többről is, a gondolataikról, az érzéseikről, az életükről.

A tánc ismerete, szeretete honnan, hogyan kezdődött nálatok? Józsi, nálatok a családban táncol, táncolt valaki?

Oláh József: 8 éves koromban jöttünk be a szüleimmel Szécsénybe lakni, mert előtte Nagylócon éltünk. 10 éves koromban kezdtem el táncolni Domszki Gyurinál, ő tanítgatott minket, gyerekeket. Apu zenész, ugyanúgy mint nagyszüleim is, anyukám gyermekkorában táncolt, de a szülei nem engedték őt messzebbre fellépni. Aztán a nagyobbakhoz kerültem, Őze Jancsihoz, tulajdonképpen ő látott bennem valamit, tehetséget. Ő akkoriban alapító tagja volt a Nógrád Táncegyüttesnek Salgótarjánban. Emlékszem, az első próba után – hazafelé menet- már mondta nekem, hogy van egy jó csoport Salgótarjánban, és hívott oda táncolni. Nagyon megörültem neki, elmondtam ezt anyunak, aki beleegyezett, hogy odajárjak. El is mentem a Nógrád Táncegyüttesbe, ahol egyedüli romaként, sőt egyedüli új táncosként csöppentem bele a társaságba. Egy olyan csoportba kerültem be, ahol 30-40 éves volt az átlag korosztály, én viszont 17 éves lehettem. Az együttes vezetője Mlinár Pál volt, aki jelenleg Békéscsabán dolgozik. Itt már komolyabb szinten kezdtem el a tánccal foglalkozni.

Nehéz volt ebben a profi csapatban kezdőként érvényesülni?

Oláh József: Nem, mivel nagyon segítőkészek voltak a beilleszkedésben a csoport tagjai, illetve segítettek abban, hogy be tudjak kapcsolódni a táncokba. Nagyon sok helyen jártam az együttessel, már abban az évben 1986-ban Belgiumba mentem velük. Majd rá egy évre szűkített létszámmal, de én is benne voltam már a csoportba, akik 3 hétre Izraelbe utaztak fellépni. Persze számomra szülői beleegyezés kellett, mivel nem voltam még 18 éves. Tehát táncoltam és közben dolgozni jártam, akkor éppen Hollókőre. A szüleim nem engedtek tovább tanulni, dolgoznom kellett. Emlékszem reggel 5 órakor keltem, dolgoztam, majd hazajöttem, ettem valamit. Aztán már jött is értem Őze Jancsi a trabantjával, és mentünk próbákra. Majd nem sokkal azután hogy leszereltem a katonaságról megismerkedtem Ivettel. A Boróka együttessel kezdtünk, persze előtte én már tanítottam egy lánnyal a Csillingelőben.

Tehát elérkeztünk a közös élet, a közös munka kezdeteihez. Ivett nálad hogyan kezdődött a táncolás?

Hát Józsival. Igaz gyerekként én már táncoltam a Nógrád Táncegyüttes alatt a Viganó Táncegyüttesben, de ez nem volt annyira erős indíttatású, sosem gondoltam volna, hogy ezzel fogok foglalkozni. Én ugyanis zenésznek készültem, furulyáztam, zeneművészeti szakközépiskolába jártam Budapestre. Amikor megismerkedtünk Józsival vált ez inkább komollyá. Aztán nagyon sokat tanultunk, sokféle táncot, sőt még most is tanulunk, mindenfelé járunk és fejlesszük saját tudásunkat. Tehát én inkább zenésznek készültem, de nagyon szorosan összefügg ez a két szakma. Most is ha zenei részről van szó, a koreográfia zenei részéről van szó, akkor ezzel én foglalkozom, ezt én csinálom. Szoktam is mondani a gyerekeknek, akiket tanítunk, hogy jó táncos csak akkor leszel, ha egy kicsit a zenéhez is értesz. Az előbb beszélgettünk a beilleszkedésről, ezzel kapcsolatban szeretném elmondani, hogy a művészet nagyon fontos dolog az ember életében, és az a tapasztalatunk, hogy egy bizonyos szint fölött nem számít az, hogy honnan jöttél, milyen a származásod, csak a tudásod számít, és hogy mit közvetítesz. Elfogadóvá válik a művésztársadalom, ha te amit csinálsz jó csinálod, vagy ha el tudsz érni benne egy magas szintet, akkor onnantól kezdve az hogy fiatalabb vagy, vagy éppen kövérebb, vagy milyen a származásod már ez nem számít. Ez nekünk egy nagyon fontos plusszt ad. Amikor mi elmegyünk valahová, bárhová az országban akkor ez a fajta előítéletet, ebben a közegben már nem érezzük, és számunkra ez fontos. A mi gyermekeinknek is azért szeretnénk, ha ez lenne a szakmája, mert egyrészt szeretik ezt csinálni, másrészt hogy az életük mentessé tudjon válni valamilyen szinten a roma származásukból fakadó előítéletektől.

Egyáltalán nem csodálkozom, hogy a gyerekeitek is a táncot választják hivatásul, hiszen tehetségesek, a tánc szeretetében, bűvöletében nőttek fel. Kicsit meséljetek róluk!

Csercsics Ivett: Észbontó mértékben szívják magukba a tudást, nagyon magas szinten táncolnak, zenélnek és énekelnek. Ketti lányunk most 17 éves, tizenegyedikes a Madách Musicel Tánciskolába táncol a Sárközi Gyuri bácsinál, aki egy cigány származású balettművész. (a Madách színház tánckarának a művészeti vezetője) Nagylányunk itt színpadi táncot, moderntáncot, balettet tanul, bár az ő nagy álma, hogy a Magyar Állami Népi Együttesbe táncolhasson. Elkiabálni nem szabad, de nagy reménysége van, hogy jövőre ha leérettségizik, ez fog is sikerülni neki.

Tehát Kettit inkább a néptánc foglalkoztatja?

Csercsics Ivett: Igen, bár azt tudni kell, hogy ahhoz, hogy valaki táncos legyen, és „csak néptáncos" nagyon magas szinten kell tudnia mindenféle tánctípust. Ezért is tanul ő itt, és a lehető legjobb helyen van, hogy majd elérje az életcélját. Mi nagyon büszkék vagyunk rá. Eszter lányunk most nyolcadikos, Szécsényben. Ő Nyíregyházán fog szeptembertől tanulni a művészeti szakiskolában. Nemrég voltunk vele felvételezni és nagyon örülünk, hiszen száz emberből az első helyen vették őt fel. Most félévkor is kitűnő volt a bizonyítványa, emellett szépen táncol. Józsika másodikos, ő is Szécsénybe jár iskolába. Nem amiatt járnak a gyerekek Szécsénybe, mert Varsányban nem tanulhatnának, de mi a legtöbb időt ott töltjük.

Oláh József: Józsika is nagyon ügyes táncos, jól tanul. Idén március 13-án, a Nagyecseden megrendezett Országos Verbunkversenyen, korosztályában az első helyezést érte el.

Oláh József: De ha nem az én gyerekeim lennének, akkor is elmondanám, hogy nagyon tehetségesek, hogy sikerülni kell az életüknek. Mi is azon vagyunk, hogy sikerüljön nekik az életben, amit szeretnének, és meg is tudjanak belőle élni.

Ehhez a hátteret ti próbáljátok meg biztosítani számukra, de viszont a tehetség, a szorgalom, a kitartás pedig őbennük lakozik. Az Iglicéről beszélgessünk egy kicsit.

Oláh József: 2000-ben kezdtük el az Iglice Néptáncegyüttes megalakítását, Szécsényben. Nagyon nehéz volt az indulás, el lehet mondani, hogy szembe széllel szembe mentünk. Értem ezalatt, hogy sokan ellenezték, azt amit mi elkezdtünk csinálni, sokan keresztbe tettek nekünk. Hiszen mi ismeretlenül, roma emberként kezdtünk el munkálkodni, először kilenc gyerekkel, és ma már közel hetven gyerekünk van, három csoportban dolgozunk velük. Az első évben a művészeti iskolában voltunk, de aztán kiszállrunk onnan, mert nem kaptunk anyagi támogatást. Úgy tudtuk azokat az embereket meggyőzni, akik ellenünk voltak, hogy iszonyú nagy erőfeszítéssel, munkával, magas szintű eredményeket produkáltunk. Ha nincsenek a jó eredmények már régen elsapostak volna minket. Az első versenyünk 2005-ben a művészeti iskolák országos kamaraversenyén volt. Olyan nagy bázisok, városok mellett méretettük meg magunkat, mint például Nyíregyháza, Debrecen, Békéscsaba, és itt első helyezést értünk el, persze teljesen ismeretlenül. Békéscsabán voltunk, és nagyon tetszett nekem, hogy az egyik fellépés után odajött hozzám Pali bácsi a régi Nógrád Táncegyüttesnek a vezetője, akkori tanárom, aztán magához ölelt, büszke volt rám, sőt hangoztatta is, hogy én őnála tanultam táncolni. Ez nagyon jól esett nekem, és ez további erőt adott nekem a munkámhoz. Azóta is nagyon jó kapcsolatban vagyunk.

Cseresics Ivett: Az Iglicével 2006. óta minden országos antológián ott vagyunk Budapesten, ahol az ország legjobb együttesei lépnek fel. Ez nagyon nagy dolog számunkra. Sok helyre kapunk meghívást, sok helyen lépünk fel az országban. A csoportunkban nagyon sok a táncművészeti szakközépiskolás, akinek tulajdonképpen mi adtuk meg a kezdő intuíciót, illetve több táncosunk már el is végzett ilyen iskolát. Idén március 15-én az Iglice Néptáncegyüttes megkapta a „Szécsény Városáért" díjat. Nagyon-nagyon örülünk a kitüntető díjnak.

Oláh József: Van egy táncosunk, a Rácz Csabi, aki hivatásos táncos lett, cigány gyerekként egy szlovákiai táncegyüttes táncművésze. Micsoda életutat futott be roma gyerekként, én úgy gondolom, hogy ha akkor nem találkozik velünk, nem érte volna mindezt el, ugyanaz lett volna belőle, mint a többi átlagemberből. Mindenfajta támogatást, sok lelki támogatást kapott tőlünk, ránk mindenben számíthat, ugyanúgy, mint a többi táncosunk. Persze nagyon büszkék vagyunk rá.

Cseresics Ivett: Szerintem egy tanár, illetve egy olyan ember, akik gyerekekkel foglalkozik, az a tanítványaiban tud kiteljesedni. El kell tudni fogadni, hogy ezek a gyerekek is felnőnek, rengeteg mindent kapnak tőlünk, és azt is el kell fogadni, hogy gyakran túlszárnyalnak minket, de mi akkor is nagyon büszkék vagyunk rájuk.

Hol tanítotok még néptáncot?

Cseresics Ivett: A gyermekszegénység elleni programba dolgozunk, egy pályázat kapcsán van erre finanszírozási lehetőség. Ennek keretében nagyon sok helyre megyünk, sok faluba járunk ki tanítani. Ezenkívül kézműves foglalkozásokat is tartunk, például itt is Varsányban péntekenként, ahová bárki jöhet. Mindig azt szoktuk mondani, hogy nem azt kell nézni, hogy az ember honnan jön, hanem hogy merre tart. Viszont ha az ember elér egy bizonyos dolgot az életében, akkor vissza is kell tudni tekinteni, hogy honnan jött, és az embereken is tudni kell segíteni. Mi mindig a gyereket nézzük, az ő érdekeit tartjuk szem előtt. Nagyon fontos volna, hogy a felnőtt társadalom odafigyeljen a gyermekekre, mert aztán ők lesznek a felnőttek, és nem mindegy hogy mit kapnak meg ma tőlünk, felnőttektől akár az oktatásban, akár érzelmileg. Tehát nem mindegy, hogy hogyan fognak felnőni, hogy felnőnek a televízión, vagy pedig tudunk nekik olyan foglalkozásokat, és tevékenységeket biztosítani, amitől igazán emberré fognak válni. Sokan próbálnak ebben segíteni, de ennél sokkal többet kellene tenni, hogy igazán látszatja legyen. Ezt a strucc-politikát nem értem meg, hogy ha a probléma felmerül, mi felnőttek ne, magunkban keressük a hibát, hanem a gyerekben. Amikor bejön hozzánk a gyerek elhanyagoltan, én nem csak a külsőségekre értem az elhanyagolást, hanem érzelmileg is, amikor közeledni próbálok felé, éppen csak a hátát szeretném megsimogatni, akkor összerezzen. Ez nekem legalább olyan baj, mint ha például piszkos, nincs levágva a körme.

Oláh József: Az ilyen gyerek ugyanúgy előfordul az olyan nem roma családokban is, ahol a külsőségek rendben vannak, a szülő robannak pénz keresni, nincs idejük a gyerekre. Igen ezek a gyerekek is hátrányos helyzetűek, és nagyon sok ilyennel találkozunk. Nagyon fontos, hogy nálunk a csoportban, vagy ahol tanítunk van roma gyerek és nem roma gyerek, és megfogják egymás kezét, együtt táncolnak, egy csoporton belül, egy célért, egy ügyért táncolnak. A társadalomnak is erre volna szüksége, mi persze csak egy kis szigetecske vagyunk.

Cseresics Ivett: Ami most zajlik a társadalomban most már nem biztos, hogy nem értem meg azokat a roma művészeket, akik csak a saját kultúrájukat, saját identitásukat akarják megjeleníteni a művészetükben. És eljön egy bizonyos pont, amikor csak hajtasz meg hajtasz, próbálsz bizonyítani, próbálsz jó lenni, próbálod megtanulni mindazt, amit a többségi társadalomnak a művészete, és ha nem kapsz pozitív visszajelzést (mi kapunk), hogy jó az amit csinálsz, tőled is elfogadják amit adsz, akkor semmi értelme az egésznek.

Csercsics Ivett: Nem csodálkozom rajta, hogy csak a sajátját akarja, és juszt is, és az is magas fokú művészet. És nagyon fontos amit a Józsi elmondott, hogy nálunk együtt van a roma gyerek a nem roma gyerekkel. Mi tanítjuk egymás kultúráját, nálunk a táncegyüttesben például a cigány hagyományokat is tanítjuk. Olyannyira, hogy az egyik évben az országos antológián cigány táncokkal léptünk fel, nagy sikerrel. Az egyik legjobb cigány fiúr táncoló nálunk a Lehoczki Péter. Én azt gondolom, hogy ha megtanulja a szabályokat, most csak a tánc és a zene terén, aztán lehet, hogy később érdeklődő lesz a cigány képzőművészet iránt, vagy más iránt is, vagy a nyelv irányában is, mert nem lesz ez számukra idegen.

Csercsics Ivett: Ha pedig lesz belőlük egy tanítónéni, vagy tanítóbácsi, vagy egy óvónéni, akkor lehet, hogy nyitottabbak lesznek ez irányában. És lehet, hogy a gyerekekre is nagyobb hatással tudnak lenni, hiszen elfogadóbbak lesznek. Azt tudomásul kell venni, hogy mindenkinek vannak problémái, mindenki megvívja a saját maga kis harcát minden nap. Mindenki úgy kel fel, hogy jön egy újabb nap, ami tele lesz gondokkal, amit meg kell oldani, de mindenképpen nyitottnak kell lenni egymás iránt. Meg kell próbálni együtt élni.

Oláh József: Mi nagyon fontosnak tartjuk, hogy olyan gyerekek is megkapják a tanulás lehetőségét, akik nem tudják kifizetni a részvételi díjat. Mi elmegyünk az iskolákba, a gyerek ott van, bejön a tornaterembe, és teljesen mindegy hogy milyen a bőre színe, vagy éppen piszkosabb, mint a másik. Mi ilyen helyekre is járunk és fontos, hogy járjunk, és tanítsunk.

Hogyan szoktátok elkezdeni egy tánc tanulását, tanítását? Ha jól értem itt többről van szó, mint magának a táncnak a megismeréséről.

Oláh József: Bármelyik táncot is kezdjük el tanítani a gyerekeknek, először beszerezzük az irodalmi részét, a néprajzi adatokat, a népcsoport jellemzőit, és mindazt ami a tánccal kapcsolatos, ezt filmen megnézzük, majd megtanuljuk a táncot, és csak aztán kezdjük el tanítani. Tehát a mi tanítványaink nemcsak az adott táncot ismerik meg, hanem az azzal kapcsolatos számos ismeret a birtokukba kerül.

Itt éltek Varsányban, a falu egyik nagyon szép részén, hegyekkel, tiszta levegővel körül véve. Hogy érzitek magatokat itt?

Oláh József: Nagyon tetszik itt, jól érezzük magunkat. Tulajdonképpen nem is a ház miatt jöttünk ide, hanem a környezet miatt. Azok az emberek, akiket ismerünk, akikkel valamilyen okból kapcsolatban vagyunk, vagy akár a hagyományőrzés, a tánc tekintetében, elfogadnak bennünket.

Csercsics Ivett: Vannak olyan emberek, akik valamilyen okból nem fogadnak el bennünket, mi a származásunkat nem tagadjuk le, a gyermekeinket is így neveljük. Viszont azt bánom, hogy Józsi nem tanította meg a gyerekeknek a cigány nyelvet. Mert ez is nagyon fontos, nagy értéknek tartom, amit tovább kellene vinni.

Oláh József: Előítéletek mindig is voltak, és vannak is, hiszen ez folyik a médiában is. Ezzel az ember cigányként nem tud mit csinálni, együtt kell élni vele, illetve fel kell vállalni. Belém is nagyon sokáig belém volt nevelve, hogy én nem vagyok olyan ember, mint a másik. Ahhoz, hogy másként lássak, valószínűleg meg kellett ismernem a feleségemet. Meg kellett ismernem őt ahhoz, hogy olyan dolgokat csináljunk, amit csinálunk, és olyanokat érjünk el, mint amit együtt már elértünk. Az ember nem tehet arról, hogy hová született, és minek, de arról tehet, hogy milyen ember lesz belőle. Mert az többnyire rajta múlik, mindegy, hogy mit csinál az ember, de legyen becsületes, és szavahihető. Mi erre próbáljuk a saját gyerekeinket is nevelni.

Mire készültök most az Iglicével, hol láthatunk titeket legközelebb?

Csercsics Ivett: Húsvétkor Hollókőn leszünk. De előtte március 27-én az Országos Táncháztalálkozó és kirakodóvásárra megyünk, Budapestre. Tavaly már kaptunk rá meghívást, akkor Szita Pista bácsival táncoltunk ott. Idén mi, és tanítványaink is a Sportarénában fogunk táncolni, nyolc-tízezer ember előtt a hagyományőrző gálán. Nógrád megyéből csak minket hívtak meg, tehát mi fogjuk most képviselni a palócokat. De több varsányi is fog velünk táncolni Szita Dávid, Lehoczki Péter, a mi gyermekeink.

Oláh József: Ezenkívül a Muskátlisokkal május 8-án minősítőre készülünk. Ez nagyon-nagy dolog, hiszen országos, szakmai zsűri előtt kell szerepelni. Majd meglátjuk, milyen eredményt érünk el. Mindenestre szabad kezet kértünk, és kaptunk is. Nem is olyan régen voltunk itt Szita Pista bácsival is.

Ha jól tudom ti is, és Pista bácsi is Fülöp Ferenc díjazottak vagytok?

Oláh József: Így igaz. Egyébként Fülöp Ferenc egy hagyományőrző táncos volt, aki Dél-Alföldön, Apátfalván élt. Nagyon jó táncos volt, sajnos már nem él, nekünk is van tőle sok felvételünk, mert mi ilyen emberektől tanulunk. Ezt a díjat két évente adják oda, azoknak a táncosoknak, akik a saját falujuknak a hagyományát, táncát nagyon autentikusan, magas szinten táncolják.

Csercsics Ivett: Nagyon fontos, hogy legyenek olyan idősebb emberek, mint Pista bácsi is, aki számunkra egy adatközlő, hisz átadja a tudását. Nekünk pedig hatalmas feladatunk van, hogy amit csak tudunk tanuljunk meg, mert egy idő után már mi leszünk azok, akik meg fogjuk őrizni a hagyományainkat.

Oláh József: Aztán a szécsényi táncosainkkal nyáron Ciprusra készülünk, egy fesztiválra. Majd ősszel mi is megyünk minősítőre, amire már most próbálunk. Ez szakmailag nagyon felelősségteljes munka, a mi munkánk van benne, rajtunk múlik, hogyan fognak szerepelni a táncosok a szakmai zsűri előtt. Majd meglátjuk, hogyan sikerülnek a terveink.

Nagyon szépen megköszönöm Ivettnek és Józsinak, hogy velük tölthettem azt a délelőttöt, és az őszinte beszélgetést. Kívánom nekik, hogy munkájukat még több siker kísérje, és egyre több fiatalnak mutassák meg a helyes utat az életben, és minél több tanítványuknak adhassák át tudásukat.

Meghívó

A húsvétnak vége és nincs egy jó programod?
És még segíteni is akarsz?

Akkor gyere el
a **varsányi Művelődési Házba**
2010. április 17-én délután 5 órára,
ahol Hunyadi Mátyás Általános Művelődési Központ iskolája
JÓTÉKONYSÁGI ESTET
szervez a tehetséges diákok támogatására.

Közreműködnek

AVAR Színpad Miskédi Miklós Bárány Tímea
Lehoczki Péter az iskola 7. osztályos tanulói az iskola nevelői

A műsorközlő: Lehoczky Csilla

Sok szeretettel várunk!

Belépők:
Felnőtt támogatójegy ára: 1000 Ft Tombola: 250 Ft

Minden kedves olvasónknak áldott húsvéti ünnepeket kívánnak az újság szerkesztői!

Varsányi Hírlap

Megjelenik évszakonként
600 példányban.
Főszerkesztő és felelős szerkesztő:
ifj. Bátyi Sándor

Az újság szerkesztői:
Kiss Zoltán Polgármester Úr
Bárány Bernadett

Nyomtatva: Varga Norbert Szécsény

